

РЕШЕНИЕ

№ 6840

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **7336** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).
Образувано е след като ВАС с Решение № 8141/ 26.07.2023 г. по адм.дело № 797/2023г. по описа на ВАС – VIII отделение е отменил Решение №6441/03.11.2022 г., постановено по адм. дело № 75/2022г. по описа на АССГ, образувано по жалба на „Азия Кингстън Еу Инд“ ЕООД - [населено място] срещу Решение №32-356107/09.11.2021г. на директора на териториална дирекция Митница „Б.“ и делото е върнато, от ВАС, за ново разглеждане от друг състав на АССГ.
С Решение №6441/03.11.2022 г. по адм. дело № 75/2022г. АССГ, по жалба на А. К. ЕУ И.“ АД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район В., [улица], ап. 2, представлявано заедно и поотделно от управителите И. Р. И. и ПИК М. Ю, предявена чрез адв. С. Т. Ж., АК В., е отменил Решение рег. № 32-356107 от 09.11.2021 г. на Директора на Териториална дирекция (ТД) Митница Б..
Предмет на съдебен контрол пред АССГ е Решение рег. № 32-356107- от 09.11.2021 г. на директора на ТД „Митница Б.“, с което е определена нова митническа стойност съгласно последния от резервните методи по чл.74 §, 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на стоките по МД с MRN, както следва: 20BG001007021016R0 от 14.07.2020 г.; 20BG001007021106R2 от 16.07.2020 г.; 20BG001007020596R9 от 01.07.2020 г.; 20BG001007021105R3 от 16.07.2020 г.; 20BG001007021777R7 от 05.08.2020 г.; 20BG001007022576R7 от 25.08.2020 г. и 20BG001007022592R0 от 26.08.2020 г., с декларирани стоки: „ел. велосипеди“, „предни и задни светлини“ и „кабели за

ел.колела“, определена е нова митническа стойност, извършени са корекции на данните за процесните стоки и са определени допълнителни задължения, както следва: вносно мито в размер на 11 804.86 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 47 441.81 лв. и окончателно изравнително мито в размер на 18 035.75 лв. /общо 77 282, 42 лева/, ведно със законната лихва за забава върху размера на установените държавни вземания от датата на възникване на митническото задължение.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспореното решение. Оспорени са мотивите на административния орган относно отказът да бъде приета митническата стойност на декларираната стока, извършената корекция на митническата стойност и съответно на това, установените задължения за мито, окончателно антидъмпингово мито, окончателно изравнително мито, ведно с лихви. Твърди се, че новата митническа стойност на стоката е определена в нарушение на чл.70 от Регламент № 952/2013г. В това отношение се излагат доводи, че митническите органи са длъжни да прилагат последователно методите, предвидени в чл.74,§2 и само ако не открият договорни стойности за идентични и сходни стоки, за най- голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или на стойност, която е формирана след като са отчетени всички разходи за производството на такива стоки, можело да се премине към определяне на стойност по чл.74, §3 от Регламент № 952/2013г. Поддържаната теза се аргументира с чл.141, §3 от Регламент за изпълнение 2015/2447 на ЕС- т.е. когато се намери повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, се прилага най- ниската от тях. Твърди се, че разпоредбата на посочената правна норма не дава възможност митническите органи да я дерогират и да преминат към приложението на чл.74, §3 от Регламент № 952/2013г. Посочва се противоречие в мотивите на издателя на акта- оспореното решение е издадено на основание чл.74, §3, т. е твърди се, че няма данни за сходни стоки; същевременно са описани две МД на други вносители/ различни от А. К. ЕУ И.“ АД/ на сходни стоки, които са на стойност над определения от О. праг е едната е ползвана за увеличение митническата стойност на процесните стоки. Отново се акцентира на обстоятелството, че митническите органи нямат право на изборност, кое правило да приложат. След като има данни за сходни стоки по смисъла на МК, митническата администрация няма право да преминава към определяне стойността по последния /резервен/ способ- чл. 74, §3 от Регламент № 952/2013г. С оглед изложеното се иска отмяна на оспорения административен акт. Претендира се присъждане на сторените в производството разноски.

В съдебно заседание – жалбата се поддържа от адв. Ж., която излага съображения за нейната основателност. Акцентира на обстоятелството, че в решението на Директора на ТД Митница Б. дори е записано, че има данни за сходни стоки, но са взети предвид само тези, които са над праговете установени от О.. Адв. Ж. подчертава, че когато има данни за договорна стойност относно други вносове на сходни стоки, то не може да бъде критерий праг, поставен от О.. Претендира присъждането на разноски. Уточнява, че не претендира такива пред настоящата инстанция. Исква присъждане на разноските направени при предходното разглеждане на делото и пред ВАС.

Ответникът – Директорът на Териториална дирекция Митница Б.– в съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба с писмени бележки от същия, чрез юрк. С., която претендира потвърждаването изцяло на издаденото решение. Прави възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно и своевременно уведомена - не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Дружеството- жалбоподател „Азия Кингстън Еу Инд“ ЕООД е подало седем броя митнически декларации и е поставило в режим „едновременно допускане за свободно обращение и вътрешно потребление на стоки, които са обект на освободена от ДДС доставка до друга държава членка и - в съответните случаи - отложено плащане на акциз“ с код 42 стоки: 1096 комплекта „ел. велосипеди“, 108 комплекта „предни и задни светлини“ и 90 комплекта „кабели за ел. колела“, с държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие на доставката CIF и С. и съответно място на условия на доставка - Б.. Стоката, предмет на процесните седем броя митнически декларации е декларирана с код по Т. [ЕГН] с допълнителен код по Т. - С 426, съответстващ на производител Komda I. (Dongguan) Co., L., с обща декларирана митническа стойност в размер на 324 484.59 лв. Пред митническите органи са представени фактури, издадени от Komda I. (Dongguan) Co., L. и фактури, издадени от „Азия Кингстън Еу Инд“ ЕООД за извършена последваща продажба. Във фактурите, издадени от Komda I. (Dongguan) Co., L. е вписана търговска марка на част от електрическите велосипеди и се съдържа информация, че са „сгъваеми“, а във фактурите за последваща продажба се съдържа информация за търговска марка на електрическите велосипеди - KAWASAKI и J., с изрично отбелязване, че цената на стоките за тяхната последваща продажба са включени роялти такси за съответната търговска марка.

С писмо митническите органи са уведомени от OLAF за започнало разследване по повод възможно избягване на антидъмпингови и изравнителни мита при внос на електрически велосипеди от Китай чрез подфактуриране и кражба на идентичност на износители, с цел заплащане на по-ниски мита при вноса на митническата територия на Съюза. Със заповед за възлагане, издадена на основание чл. 33, т. 1 и т. 9 от устройствения правилник на Агенция митници, чл. 84 в, ал. 2, т. 2 ЗМ е възложено извършването на проверка по възникнал повод в рамките на последващия контрол на основание чл. 48 Регламент (ЕС) 952/2013 г. и на чл. 84а, ал. 1 ЗМ на „Азия Кингстън Еу Инд“ ЕООД за периода 15.01.2018 г.-15.01.2021 г. Резултатите от извършените последващи проверки са обективирани в доклад № BG001000/2/1/05.11.2020 г.

С Доклад № BG005800/1/10/16.07.2021 г. проверяващите са предложили на директора на ТД Югозападна на основание чл. 77, §1, буква а) от Регламент (ЕС) №952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза, да бъде определена нова митническа стойност на стоки по посочени декларации и да възниква митническо задължение и на основание чл. 54 ЗДДС данъкът става изискуем, поради което предлага мито и ДДС за досъбиране, както и дължимата законна лихва.

От проверяващия екип била извършена проверка на счетоводната отчетност на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, от която било установено, че търговските фактури, издадени от Komda I. (Dongguan) Co., L., представени от жалбоподателя при вноса на стоките по посочените седем броя митнически декларации са коректно отразени в счетоводната отчетност на дружеството, с изключение на фактура №

ВСКІ2002004/15.05.2020 г., при която имало допусната грешка.

Извършена била и проверка на изходящите парични потоци на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, от която било установено, че търговските фактури, придружаващи стоката, поставена под режим на допускане за свободно обращение (код 40 и 42) с МД, подадени от дружеството, в които като износител е посочено Komda I. (Dongguan) Co., L. не намират отражение в основанията за извършените банкови преводи, в т.ч. и в стойностно изражение, както и в счетоводната отчетност на дружеството. Във връзка с това, проверяващият екип установил, че е невъзможно да проследят и идентифицират търговските фактури, по които е извършено плащане. Освен посоченото не били представени на проверяващия екип и търговски договори и споразумения за заплащане на фактурите за придобиване на стоката. Отчитайки разпоредбата на чл.70 §1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и предвид, че на проверяващия екип в хода на проверката не били предоставени доказателства за реално платена цена на внасяните стоки, в които като износител е посочен Komda I. (Dongguan) Co., L., е възприето, че декларираната митническа стойност не може да се приеме и не следва да се определя по метода на договорената стойност по смисъла на чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013

Дружеството е уведомено за започналото административно производство, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК и му е дадена възможност да подаде възражения в срок от 30 дни от получаване на съобщението, съгласно чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Постъпил е отговор от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД , депозиран с входящ № 32-304585 от 27.09.2021 г.

С Решение № 32-356107/09.11.2021г., издадено от директора на ТД Митница „Б.“, Агенция „Митници“ към митнически декларации с МРН: 20BG001007020596R9/01.07.2020; 20BG001007021016R0/14.07.2020; 20BG001007021105R3/16.07.2020; 20BG001007021106R2/16.07.2020; 20BG001007021777R7/05.08.2020; 20BG001007022576R7/25.08.2020 и 20BG001007022592R0/26.08.2020 на основание чл. 48, чл.77, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, чл.84, ал.1, т.2 от Закона за митниците, и чл.83, ал.1 ЗДДС на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е отказано да бъде приета митническата стойност на декларираната стока „ел.велосипеди“, „предни и задни светлини“ и „кабели за ел. колела“, определена е нова митническа стойност на стоки по посочените декларации, определено е вземане под отчет вносно мито, окончателно антидъмпингово мито и окончателно изравнително мито на стоките, предмет на посочените МД, в размер общо на 77 282,42лв., и в тази връзка „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД е задължено да плати възникналото митническо задължение за заплащане на вносно мито в размер на 11 804,86 лв., окончателно антидъмпингово мито в размер на 47 441,81лв., окончателно изравнително мито в размер на 18 035,75 лв., както и дължимите лихви.

Обсъдено е възражението на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД. Административният орган е приел, че продължават да са налице основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение относно реалността на декларираната митническа стойност, поради което не следва да се приложи чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013. В това отношение е посочил, че фактурите издадени от Komda I. (Dongguan) Co., L., послужили за определяне на митническата стойност по МД не намират стойностно отражение в основанията за извършени банкови прероди; установени са банкови преводи към Komda I. (Dongguan) Co., L. в по- големи размери

от стойностите на фактурите, издадени Komda I. (Dongguan) Co., L., послужили за определяне на митническата стойност по МД; основанията за извършените плащания към Komda I. (Dongguan) Co., L. в банковите извлечения не отговаряли на фактурите, представени при декларирането по МД пред митническите органи; от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД не са представени документи относно основанията за извършените преводи; в счетоводната отчетност на дружеството по партидата на доставчик Komda I. (Dongguan) Co., L. е установено несъответствие в стойностното изражение на една от фактурите, представена при декларирането. Административният орган е приел, че не следва да се приложи чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Тъй като стойността на стоката не може да се определи по реда на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. следва да се направи преценка за приложимостта на останалите методи. Приел е, че не може да се определи по реда на чл. 74, § 2, б. "а" от Регламент 952/2013 г. тъй като липсвала информация за „идентични стоки“ по смисъла на чл. 1, § 2 т. 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Посочено е, че ако на дружеството /„АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД/ са били известни вносове на идентични стоки от други вносители, то е следвало да предостави информация за тях на митническите органи, като е имало възможност да го направи с отговора си с вх. № 32-304585 от 27.09.2021 г., подаден във връзка със съобщението по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Поради това се пристъпва към преценка за приложимостта на чл. 74, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Посочено е, че липсва информация за декларираните и приети митнически стойности от други вносители на „сходни стоки“ по смисъла на чл. 1, § 2 т.14 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка. Като неприложим е определен метода за определяне на митническата стойност на стоките по чл. 74, параграф 2, б. "в" поради липсата на статистическа или друг вид база данни, съдържаща данни за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки. Като неприложим е определен и четвъртият вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките – този по чл. 74, параграф 2, б. "г" от Регламент (ЕС) № 952/2013. С решението е приета приложимостта на чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

При предходното разглеждане на делото е изслушана и приета съдебно - счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице М. Н.- Г., която след запознаване с наличните по делото, събраните по преписката писмени доказателства и при извършената им проверка и анализ, по поставените задачи дава отговор, че 1. Цената по фактурите към процесните МД в размер на 223 544,90 U. е платена изцяло от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД и няма подлежащи на плащане суми по фактурите; 2. Плащането на стоките е извършено по банков път; 3. Налице е съответствие между платената цена на стоките и декларираната стойност по митнически декларации.

Съдът цени представеното заключение съобразно всички доказателства по делото, и го кредитира с достатъчна степен на пълнота, яснота и обосновааност и съдържащо отговор на поставените задачи.

От ответника е представена Справка от системата за предоставяне на

информация за управленски цели от митнически анализни документи /МИСЗА/ послужила при анализ на процесните стоки за определяне на митническата стойност. От нея се установява, че има данни за деклариран внос на ел.велосипеди с код по Т. [ЕГН].

Изискана е от Съда и е представена справка от МИСЗА относно внос в страната от други вносители / извън „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД/ на електрически велосипеди с код по Т. [ЕГН] с произход Китай, на какви договорни стойности, респективно как е процедирано по въпросните вносове на стоките и дали по тях е определена нова митническа стойност или пък е приета договорната им стойност.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, събраните при предходното разглеждане на делото от страна на АССГ и представените пред ВАС доказателства за ново разследване на OLAF OC/2022/0196/B3, касаещо съмнителен внос на електрически велосипеди от дружествата „Азия Кингстън Еу“ ЕООД, „Азия Кингстън Еу Инд“ ЕООД и „Фуджита Юръп“ ЕООД от Китай и Турция, в т .ч.: превод на заверено копие на писмо от електронна поща от 15.05.2023 г.; заверено копие на писмо от електронна поща от 11.05.2023 г.; заверено копие на писмо рег. № 32-181599 от 15.05.2023 г. на Агенция „Митници“ Ц., ведно с приложено към него писмо от електронна поща, изпратено от WANG HAIPEI до V. BOCCARSI и таблица в Е..

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл.168, ал. АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 19, ал. 7 от ЗМ във връзка с чл. 29 от Регламент (ЕС) 952/2013, от началникът на Митница Б.. Съгласно чл. 19, ал. 7 от ЗМ, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. На основание чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на член 22, параграфи 4, 5, 6 и 7, член 23, параграф 3 и членове 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление.

С оглед на това, че към момента на подаване на декларациите, мястото на

влизане на стоките е [населено място] и тази митница попада в структурата на Митница Б., то именно началникът на същата е началникът на митницата, в териториалния обхват на която е възникнал факта, изискващ вземане на решението за определяне на вносно митническо задължение на жалбоподателя.

Предметът на спора е относно обстоятелството дали митническите органи са обосנוвали наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент ЕС № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза и спазена ли е процедурата по чл. 140 от същия Регламент, във вр. чл. 74, § 3 от МК за определяне на митническата стойност по процесния внос.

Според постоянната съдебна практика правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности /Решение на Съда от 15 юли 2010 година по дело C-354/09 *Gaston Schul BV* срещу *Staatssecretaris van Financiën*, т.27;Решение от 19 март 2009 г. по дело *Mitsui & Co. D.*, C-256/07, точка 20/

Основният метод за определяне на митническата стойност е този посочен в чл. 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като съгласно параграф 2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача на внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Съгласно чл. 140 от Регламента за изпълнение, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

Съобразно член 74, параграф 1 от Регламента, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това.

Съобразно параграф 2, митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на: i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки; ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза; iii) разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д).

Легалните дефиниции на понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1, § 2, т. 4 и т. 14 от Регламент 2015/2449. Съобразно същите "идентични стоки" са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични.

"Сходни стоки" са стоки, произведени в същата държава, които въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение.

Сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговската марка.

В хипотезите, в които митническата стойност не може да се определи по реда на чл. 74, § 2, митническото остойностяване се извършва по реда на чл. 74, § 3 МК - въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза. Съобразно чл. 144 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса е възможно да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. Когато не може да се определи митническа стойност по параграф 1, се използват други подходящи методи. В този случай митническата стойност не може да се определя въз основа на някое от следните: а) продажната цена в рамките на митническата територия на Съюза на стоките, произведени на митническата територия на Съюза; б) система, при която за определяне на митническата стойност се използва по-високата от две възможни стойности; в) цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне; г) разходите за производство, различни от изчислените стойности, които са определени за идентични или сходни стоки по член 74, параграф 2, буква г) от Кодекса; д) цените за износ в трета държава; е) минимални митнически стойности; ж) произволно определени или фиктивни стойности.

Преминаването към субсидиарните методи е обусловено от наличие на основателни съмнения относно декларираната от въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения вносителя следва да бъде уведомен и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по този ред. Терминът "основателни съмнения" няма легална дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. Единствено когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото, при установената поредност. При това се започва с прилагане на вторичните методи последователно букви от а) до г) от параграф 2 на член 74, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Едва след извод за неприложимост на същите се преминава към последния /резервен/ метод по параграф 3.

В тежест на митническите органи е, при условията на приложимото

съюзно право, да докажат основателността на съмненията, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения е за митническите органи, като последното е и предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

При това съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и митническите органи да са дали подходяща възможност на лицето да изложи гледната си точка. Съгласно Решение на Съда на ЕС от 28 февруари 2008 година по дело C-263/06, т. 52 „когато имат основание да се съмняват, че декларираната стойност представлява цялата платена или платима сума, митническите органи не трябва непременно да определят митническата стойност въз основа на метода за договорната стойност и могат да отхвърлят декларираната цена, ако съмненията продължават, след като евентуално са поискали предоставянето на цялата информация или на всички допълнителни документи и след като са дали на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които се основават посочените съмнения“. Взеха се предвид още мотивите по решение на Съда на Европейския съюз от 9 ноември 2017 г. по дело C-46/2016 в насока, че митническият орган следва да положи дължимата грижа при използването на всеки един от последователните методи преди да направи извод за неговата неприложимост. “Този орган обаче е длъжен да проучи всички източници на информация и базите данни, с които разполага. Той трябва и да позволи на съответните икономически оператори да му предоставят цялата информация, която може да бъде полезна за определянето на митническата стойност на стоките“. Задължението за мотивиране, което е в тежест на митническите органи трябва, първо, да позволява ясно и недвусмислено установяване на причините, поради които те не са приложили един или няколко от методите за определяне на митническата стойност (вж. решение 9 ноември 2017 г., LS Customs S., C 46/16, EU: C: 2017: 839, т. 44). Това са обстоятелства, които пораждат основателно съмнение относно обстоятелството на мотивиране на обжалваното решение, като препятстват възможността на съда да упражни съдебен контрол по отношение на неговата законосъобразност. Мотивирането на решението на митническите органи е свързано с правото на добра администрация, а правото на добра администрация означава задължение за неговото зачитане. Задължението за мотивиране на решението е от особено значение, тъй като позволява на неговия адресат да защити

правата си при възможно най-добрите условия и да реши, но като разполага с цялата информация, дали има смисъл да го обжалва. То е необходимо и за да позволи на съда да упражни контрол за законосъобразност на решението. Също така член 6, параграф 3 от Митническият кодекс въвежда задължението на тези органи за мотивиране, когато приемат решения, издадени в писмена форма, с които се отхвърлят искания или са неблагоприятни за адресатите си. Задължението за мотивиране, което е в тежест на митническите органи трябва да позволява ясно и недвусмислено разкриване на причините, поради които те не са приложили един или няколко от методите за определяне на митническата стойност.

В контекста на горните разяснения, в настоящия спор, въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническият орган мотиви, съдът е длъжен на първо място да провери дали съмненията на митническият орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета (т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15).

Съдът приема, че изведеният мотив, че декларираната договорна стойност не представлява общата платена или подлежаща на плащане сума на внасяните стоки по процесната митническа декларация, се опровергава от приетото в съдебното производство заключение на вещото лице, от което се установява, че цената по фактурите към процесната митническа декларация е платена изцяло от „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ ЕООД и няма подлежащи на плащане суми по фактурите, плащането на стоките е извършено по банков път и е налице съответствие между платената цена на стоките и декларираната стойност по митнически декларации.

Следователно, Съдът намира, че като е приел в оспореното решение, че в хода на проверката, както и че след това не са предоставени доказателства за реално платената цена на внасяната стока и декларираната митническата стойност, административният орган е стигнал до незаконосъобразен извод, че същата не следва да се определя по метода на договорената стойност по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

За пълнота на изложението, според настоящия съдебен състав, е налице основание за отмяна на оспорения акт и тъй като в същия не са мотивирани предпоставките за приложението на чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., защото позоваването на информация от

митническата информационна система е формално и бланкетно и дори и да се приеме, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл.70 § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013, то извършеното определяне на митническа стойностна стоките е в противоречие с правната им уредба.

Административният орган е направил констатация, че в митническата информационна система не е установена информация за приети договорни стойности по митнически декларации на вносители, различни от дружеството – жалбоподател, които да са еднакви с внасяните стоки във всяко отношение и да са допуснати до свободно обращение в същия момент, с което е приел за неприложима хипотезата по чл. 74, § 2, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 952/2013. Административният орган сочи, че ако такива вносители и стоки са били известни на дружеството, то същото не е предоставило информация за тях на митническите органи. Изпълнението на подобно задължение от страна на контролираното дружество е невъзможно, тъй като то няма достъп по митническите информационните, търсената информация е конфиденциална и съставлява данъчна, митническа и търговска тайна. Този подход на митническите органи е незаконосъобразен. Те следва да положат дължимата грижа при използването на всеки един от последователните методи, преди да направят извод за неговата неприложимост. Митническите органи длъжни да проучат всички източници на информация и базите данни, с които разполагат, а не да вменяват подобно задължение на дружеството - вносител. Относно втория метод по б. „б.“ на § 2 на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 административният орган е посочил единствено, че е неприложим, тъй като липсва информация за приети договорни стойности на стоки, произведени в същата държава, които въпреки, че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и съставни материали с декларираните стоки, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение, които са били допуснати в търговско обръщение в приблизително същото време. Съгласно чл. 141, § 1 и § 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74, § 2, б. „а“ или б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя, а когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези

стойности. Съдът намира, че подобно позоваване (цитиране на дефиницията за сходни стоки) не изпълнява изискването за подробна мотивация при прилагане на този вторичен метод, а решаващият орган не е имал основание да премине към следващия метод и постановеното решение е в разрез с материално-правните разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013. Възможността на митническата администрация да определя друга митническата стойност на внасяните стоки, когато не е получила задоволителна информация или се съмнява основателно, че декларираните стойности представляват цялата платена или платима сума по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, не освобождава същата администрация от задължение да мотивира решението си.

СЪДЪТ намира, че в случая напълно формално от страна на митническия орган е посочено, че са изчерпани всички възможности за определяне на митническата стойност по чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. Липсата на мотиви за неприложимостта на всички хипотези от чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. е пречка за преминаване към възможността по чл. 74, § 3, на която се е позовал ответникът в оспореното решение. Хипотезата на чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 г. представлява последна възможност за определяне на митническата стойност и именно заради това основната и единствена предпоставка за прилагането ѝ е да са изчерпани всички други възможности. Тази предпоставка в настоящия случай не е налице, доколкото липсва установяване на релевантните за нея факти.

Не са налице предпоставките за приложението на чл. 74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., като проверката в митническата информационна система е направена формално, само и единствено при много конкретни параметри на търсените стоки. От записаното в оспореното решение е видно, че са търсени вносове на стоки с митническа стойност съобразно „установените прагове на цените от О., на база получените данни от ЕАПВ“ / праг от 220, 00 Е. средна цена за брой/. В съдебното производство са приети справки от митническата информационна система за вносове с данни и за други вносителни на ел.велосипеди със същия код по Т. [ЕГН], на други / и по–ниски/ стойности, които не са били взети предвид и не са изследвани, и обсъдени в светлината на „сходни стоки“ . В това отношение с Решение № 8622/ 06.10.2022 г. по административно дело № 10938 / 2021 г. на ВАС се казва- „Макар данните от доклада на OLAF да могат да послужат за обосноваване на съмненията на митническите органи, то за последните не е налице нормативно установено задължение да определят нова митническа стойност, която е по-висока или равна на средната единична цена,

посочена в доклада... По делото е представена справка относно данните в системата МИСЗА за вносовете в страната на стоки с тарифен номер [ЕГН] с произход Китай ...от които е видно, че внос на електрически велосипеди е осъществяван в този период и при други, по-ниски ... договорни стойности за брой ...Тези митнически декларации и придружаващите ги документи, индивидуализиращи стоките, ...не са обсъдени. Изложеното по-горе обосновава заключението на първостепенния съд за липсата на изследване за сходство на стоките, дължимо от митническите органи при определянето на нова митническа стойност чрез договорна стойност на сходни стоки, поради неприемане на декларираната договорна стойност, което от своя страна налага извод за незаконосъобразност на оспорения митнически акт...“.

При това положение и след като митническите органи не са извършили необходимия анализ съгласно чл.141 от Регламента за прилагане и не са обосновали приложената от тях стойност по вноса на ел.велосипеди, то не са налице и предпоставките за определяне на митническата стойност на внесените стоки по последния метод, установен в чл.74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г.

От изложеното следва, че не са били налице предпоставките, установени в чл.140 вр. чл. 144 от Регламента за изпълнение, за да бъде определена митническата стойност на внесените стоки по последния метод, установен в чл.74 § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г.

По делото са приети доказателства за разследване на OLAF, касаещо съмнителен внос на електрически велосипеди. Изрично трябва да се посочи, че обобщените твърдения, залегнали в писмата и информацията на OLAF не са достатъчни, за да се премине към определяне на нова митническа стойност. В принципен план следва да се отбележи, че докладът от разследването на OLAF и действията след разследването са уредени в член 11 от Регламент (ЕС Евроатом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета. Съобразно посочения текст, след завършване на дадено разследване от Службата се изготвя доклад под разпореждането на генералния директор. В доклада се представя правното основание за разследването, предприетите процесуални действия, установените факти и първоначалната им правна квалификация, оценка на финансовите последици от установените факти, спазването на процесуалните гаранции в съответствие с член 9 и заключенията от разследването (параграф 1).

При изготвяне на тези доклади и препоръки се взема под внимание и националното законодателство на засегнатата държава-членка. Докладите, изготвени на тази основа, представляват допустими доказателства в административни или съдебни производства на държавите-членки, където е възникнала необходимост от използването им, по начина и при условията, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори на националната администрация. Тези доклади са предмет на оценка по същите правила като приложимите за административните доклади, изготвени от инспектори от националната администрация, и имат същата доказателствена стойност като тях (параграф 2). Посочените разпоредби, обаче не отричат задължението на административния орган да мотивира решението си, което в случая той не е сторил.

По делото своевременно са претендирани разноски от представителя на жалбоподателя, за платена държавна такса от 50,00лв.; 3480,00лв. за адвокатско възнаграждение при първоначалното разглеждане на делото от АССГ; 6000 лева за адвокатско възнаграждение за касационната инстанция /по адм.д. 797/2023г. на ВАС/; платен 350,00лв. внесен депозит за работа на вещо лице. Или общо разноските възлизат на 9 880 лева. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В случая, са налице доказателства, приложени по делото, както за договарянето, така и за заплащането по банков път на възнаграждението, за всяка от инстанциите. Възражението за "прекомерност" на адвокатските хонорари не е основателно, при съобразяване с фактическата и правна сложност на казуса и с МР на адвокатските хонорари. Вярно е, че адвокатския хонорар пред касационната инстанция е за сума от 6 000 лева, която действително не е малка, но материалният интерес по делото е 77 282,42 лева, приложима е актуалната редакция на чл.7 , ал.2 т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и този хонорар не надхвърля минималния размер.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК, съдът следва с решението си да възложи в тежест на ответника разноски в общ размер на 9 880 лева на дружеството жалбоподател.

По изложените съображения, настоящият състав на съда намира, че

оспореното решение на Директора на Териториална дирекция Митница Б. като постановено в нарушение на закона следва да бъде отменено.
С оглед на гореизложеното, Административен съд София град, Трето отделение, 81-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ АД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район В., [улица], ап. 2, РЕШЕНИЕ рег. № 32-356107 от 09.11.2021г. на Директора на Териториална дирекция Митница Б..

ОСЪЖДА Агенция Митници- С. да заплати на „АЗИЯ КИНГСТЪН ЕУ ИНД“ АД ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 9 880 лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: